A°. 1839. N°. 77.

DONDERDAG, DEN 26sten SEPTEMBER.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

De *Commissie tot Taxatie der Huurwaarde* van de Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, maakt bij deze bekend, dat zij met hare werkzaamheden zal voortgaan op HEDEN den 26sten dezer, des voormiddags van *zeven* tot *elf* uren, en zulks wel met Wijk La. B. No. 113.

Paramaribo, den 26 September 1839.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
A. P. TIRION.

ADVERTENTIEN.

(35508) De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen na den 29 dezer, aan de Crediteuren van de Boedels A. J. VAN DEN BERGH, C. F. STEFFENS, J. C. BREET, L. LINCKE, RICHARD LEARY, C. F. COUPIJN, H. D. DANKMEIJER, JOHN WALKER, CORN. H. COMVALIUS en E. BARBOUR, de hun competerende penningen uitbetalen.

Paramaribo den 24 September 1839.

De fungerende Curators voornoemd,
J. O. N. ENGELBRECHT,
mede voor den Heer CHs. LIONARONS.

*** Aanstaande *Zaturdag*, den 28sten dezer, des morgens ten *zes* uren, zullen de BRANDSPUITEN No. 1, 2 en 3, *geprobeerd* worden.

Paramaribo, den 24 September 1839.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

C. CORNELISSEN,

Woonachtig in de *Watermolenstraat*, naast de Heer D. W. G. HEEPKE, heeft aangebragt per het Schip *de Jonge Lodewijk Anthonie*, Kapitein R. TJEBBES, en biedt voor zeer billijke prijzen te Koop aan:

Alle soorten van PROVISIEN, STUKGOEDEREN, GALANTERIEN, GLAS- en AARDEWERK, en onderscheidene andere *GOEDEREN.* (35272)

Paramaribo, den 20 September 1839.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten dezer, het Schip de Zeevaart, Kapt. K. J. Haasnoot, van Amsterdam, hebbende 51 dagen reis; Passagier: den Heer Boys Smith Brien.

UITGEKLAARD.

Den 21sten, de Engelsche Schoener Pembroke, Kapt. C. J. Reap, naar Demerary.

NIEUWSTIJDINGEN.

(*Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 31 Julij 1839.*)

Duitschland.

AKEN, den 15 Julij.

Gisteren vertoonde onze stad een zoo levendig voorkomen als zelden is bijgewoond. Reeds met het krieken van den dag stroomden van alle kanten massas vreemdelingen naar den ouden dom, om de voor denzelven ten toon gestelde heiligdommen te vereeren. De gisteren achtend aan alle poorten gehouden telling heeft doen zien dat bijna 10,000 menschen meer dan voor zeven jaren herwaarts zijn gestroomd. Destijds telde men op den Zondag 43,365 vreemdelingen. Gisteren kwamen 53,103 personen door de negen poorten der stad, rekent men hierbij degenen die reeds Zaturdag waren aangekomen, om den Zondag hier te blijven, alsdan stelt men zekerlijk te weinig wanneer het getal der gisteren hier geweest zijnde vreemdelingen op 60,000 begroot wordt. In weerwil van deze geweldige menigte menschen, die op elkander gepakt rondom den dom waren vergaderd, heeft men nergens een ongeluk te betreuren gehad, hetgeen ten deele is toe te schrijven aan de menschlievendheid der naburige bewoners, die menigeen, welken de hitte zoude hebben doen bezwijken, in hunne huizen opnamen en verzorgden.

— Uit Rome wordt dd. 30 Junij het volgende geschreven:

De grootsche kerkfeesten volgen thans elkander snel op, om met het Maria-Hemelvaartfeest te sluiten. Vóór 8 dagen werd in de Laterankerk het feest van Johannes den Dooper gevierd, hetwelk de Heilige Vader met geheel het kollegie der kardinalen bijwoonde, en gisteren vierde men in de heerlijke St. Pieterskerk het feest van Petrus en Paulus. In den vooravond zong de Heilige Vader zelf de Vesper, en ten 1 ure in den nacht trok de koepel-verlichting Rome's bevolking, deels naar de wijde St. Pietersplaats, welker zuilenrijen insgelijks verlicht waren, deels naar den Monte Pincio en andere hoogliggende plaatsen. Zoo indrukwend de aanvankelijk zwakke verlichting is, in welke het reusachtig gebouw in zijne geheele grootheid te voorschijn treedt, zoo verrassend ook is de plotselijke overgang van het zwakke licht in den heldersten vuurglans, als hadde eene verborgene hand de duizenden van kleine lichten tot eene enkele vlam te zamen gevoegd. Dit is het oogenblik, hetwelk door ieder der aanschouwers met gespannen verwachting wordt te gemoet gezien. Daags daarna werd in St. Pieter plegtige Hoogmis gevierd, die door den Paus met het kardinalen-kollegie werd bijgewoond. Des avonds stroomt het volk door alle straten naar het plein voor de Engelenburg. Aller oogen rigten zich op den Engelenburg, aan wiens bovenste façade vier matte lichten glinsteren. Het is donker, en alles is in verwachting. Daar galmt kanongebulder den Tiber langs, eene diepe stilte volgt; eene tweede losbranding — en een vuurstroom van duizend en duizenden vuurpijlen knettert uit den Engelenburg op, om, één oogenblik daarna, als een bloemenregen op den Tiber en op de brug neer te vallen. Rook en nachtelijk duister hebben zich op den Engelenburg gelegerd. Van nieuws aan dreunt het kanongedonder en zie! in heerlijke schildering treedt een groot vlammenbeeld te voorschijn (dit maal de façade en koepel der beroemde hoofdkerk van Orvieto). Vuurpijlen stijgen, als voorboden van een nieuw schouwspel, in de lucht op. De laatste girandola hult geheel het kolossale gebouw in vlammen. De uitbarstingen kraken, en alle magten des vuurs schijnen los gebroken te woeden, doch kort is hare heerschappij. Een dikke sluijer van rookwolken legert zich van nieuws over en om den Engelenburg henen, terwijl boven de maan in haar volste licht praalt. Een kanonschot verkondigt het einde, en de volksstroom breidt zich naar alle rigtingen uit. Als uitvinder der girandola noemt men Bernarde Buontalento, geboren in 1536, en die na zijne uitvinding *Dalle Girandole* bijnaamd werd. De eerste en laatste vuurstroom, scappata genoemd, wordt gezegd uit 4,500 vuurpijlen gevormd te zijn. De teekening daartoe gaf de groote Michel Angelo Buonarotti.

— De bedriegerijen in bankzaken en papier zijn in de Vereenigde Staten zoo zeer toegenomen, dat er maandelijks een werk wordt uitgegeven, behelzende aanwijzingen deswege, onder den naam van *The Counterfeit Detector and Banknote List.* In de lijst van nagemaakte banknoten worden er wel 40 soorten opgegeven, die in de Vereenigde Staten in omloop zijn; men wil dat die soorten wel tot 600 zouden kunnen worden opgevoerd.

Sultan Mahmoud.

Mahmoud was 23 jaren oud, toen in Mei 1803 eene van die in het Oosten zoo menigvuldige omwentelingen, hem den weg tot den troon opende. Zijn neef Selim, door de Janitsaren van den troon gestooten, zuchtte in de kerkers van het serail, terwijl Mustapha, Selims wederpartijder, in zijne plaats gekroond, den Ottomanischen schepter zwaaide. De beruchte Baraïctar-Pacha, de dienaar en vriend van Selim, had de wapenen opgevat om zijnen meester te bevrijden. Hij had de Janitsaren verwonnen, hij omsingelde het serail, dreigende er de poorten van te verbrijzelen, indien men hem Selim niet uitleverde. De poorten opende zich, maar in stede van zijnen meester leverde men hem zijn lijk uit. Mustapha had zijnen dood bevolen. Maar zijne wreedheid bragt hem geen voordeel aan. Baraïctar-Pacha trok den jeugdigen Mahmoud, Mustapha's broeder, uit het duister, en riep hem tot Sultan uit.

Na zijne eerste jeugd onder de handen der gesnedenen te hebben doorgebragt, zonder andere verstrooijing dan de studie der Turksche en Perzische letterkunde, welke hij gedurende zijn gansche leven op eenen verheven trap heeft bezeten, mogt Mahmoud, gelukkiger dan de andere vorsten van zijnen stam, vóór zijne troonverheffing de lessen ontvangen van eenen souverein, die alle beproevingen was doorgegaan. Deelgenoot der gevangenschap van zijnen jongen neef geworden zijnde, had Selim hem in zijne genegenheid opgenomen, hem in zijnen haat tegen de Janitsaren, even als in zijne hervormings-ontwerpen ingewijd, en in de ziel van zijnen kweekeling kiemen gelegd, welke de tijd eens rijp doen worden en ontwikkelen moest.

De natuur had aan Mahmoud eenen sterken geest, eenen vurigen en onstuimigen wil geschonken, welken noch de moeijelijkheden noch de gevaren konden stuiten. Toen hij den troon besteeg, bevond zich het Ottomanische rijk in eene zoo vreeselijke krisis, als het sedert deszelfs stichting immer had ondergaan. Het gezag van den souverein was als vernietigd. De meeste pacha's, de verlegenheid misbruikende, waarin de oorlogen met Frankrijk en Rusland Selim gestort hadden, waren, deze meer door list en veinzerij gene meer openlijk, er in geslaagd zich nagenoeg onafhankelijk van de Porte te maken. Magtige familiën hadden zich van het bewind over Klein-Azia meester gemaakt. Het leenheerlijk regt, met al deszelfs misbruiken, had zich in die gewesten gevestigd. In Egypte begon Mehemed Ali de wezenlijke grondslagen zijner magt te vestigen. In Epirus, Servië, Bosnië, Moldavië, Wallachyë was het gezag der Porte niet beter geëerbiedigd. In Konstantinopel verlamden de Janitsaren door hunne gedurige muiterij de werking der regering. Alle hulpbronnen waren verdroogd, de staatskas ledig, de krijgsbenden ontzenuwd. Om de maat van zoo veel ramps vol te meten verteerde de zedeloosheid het hart van den staat. Allerwege was het rijk met instorting bedreigd.

Zoodra Mahmoud zijn gezag daadwerkelijk kon uitoefenen, legde hij zich op het herstel der staats onheilen toe. Op de Russen de door hen veroverde provincien te herwinnen, en den verbroken bijlbundel der souvereine magt weder zaam te stellen, dit was de dubbele taak, waaraan hij de eerste jaren zijner regering wijdde. Maar hij leed schipbreuk in zijne krachts inspanningen tegen de Russen. Gedurige en verpletterende onspoeden vernielden zijne krijgslegers, ontzedelijkten zijne volken en vernietigden zijne laatste hulpmiddelen. In de maand Mei van 1812, voor zijne ministers, de leden van den divan, de opperhoofden der Janitsaren zwichtende, teekende hij den vrede van Bucharest, die hem een gedeelte van Moldavie ontrukte. Van des af aan, legde hij achtervolgends er zich op toe, de Pachas, de Janitsaren, de hoofden der wetgeving en der godsdienst tot onderwerping te dwingen. Alle Pacha's die het ongeluk hadden, magtig genoeg te zijn, om hem argwaan in te boezemen, vonden in hem eenen onverbiddelijken meester. Schier allen moesten voor hem bukken, waar zijne ijzeren hand niet drukte was zulks alleen omdat zij tot daar niet kon reiken.

In 1821 had hij een gedeelte zijner taak volbragt. Echter, behielden in Egypte Mehemed-Ali, in Epirus de beruchte Ali-Pacha, daadwerkelijk eene wezenlijke onafhankelijk. Mehemet-Ali evenwel had de eerbiedige vormen van eenen Vasal in acht genomen, maar Ali-Pacha van Janina bewaarde geenerlei achting of ontzag. Het kostte twee jaren strijds om hem neer te slaan. In het einde zwichtte hij, en liet aan het rijk den Griekschen opstand na, welken hij verwekt had, door de Grieken tot de onafhankelijkheid op te roepen.

Gedurende zes jaren worstelde Griekenland heldhaftig tegen al de krachten van het Ottomannische rijk. Van den opstand der Grieken dagteekenen de ellenden, die Mahmoud's regering hebben getroffen.

De worstelstrijd duurde nog voort, toen de Sultan besloot een ontwerp te volvoeren, dat niet opgehouden had zijnen geest bezig te houden; het was de uitdelging der Janitsaren. Door geheel het rijk spreidde zich over hen een verschrikkelijke moord uit, zij werden te vuur en te zwaard vernietigd.

De Grieksche opstand ging steeds voort. De kabinetten, door het noodgeschrei der bevolkingen gewekt, bekrachtigden Griekenlands onafhankelijkheid, die door den marteldood der heldhaftigsten van deszelfs kinderen was gekocht.

In de maand April 1828 storteden de Russische legers zich op het Turksche rijk. Van al de oorlogen, welke Turkye tegen Rusland heeft te bestaan gehad, is er geen zoo vreeselijk geweest als die van 1828. Mahmoud onderteekende den vrede van Adrianopel (2 September 1829), die hem op alle punten, in Europa en in Azia, voor het tegenwoordige en het toekomende, ter nedersloeg.

Mahmoud zag zich buiten staat, zijne rampen te herstellen; hij kon zijne vroegere geestkracht niet terug vinden, en toen in 1832 Mehemed-Ali, Syrië overweldigde, vond deze hem ongewapend. Hij was genoodzaakt (April en Julij 1833), de traktaten van Koniah en Unkiar-Skelessi te onderteekenen. Door het eerst dier traktaten stond hij aan Mehemed-Ali het leenregt over Syrie af; bij het tweede huldigde hij de tusschenkomst der Russen in de innerlijke aangelegenheden van zijn rijk.

Mahmoud had den oorlog tegen den Pacha begonnen, toen in zijn 54ste levensjaar de dood hem heeft overvallen. Hij laat twee zonen na; de eerste, die zijn 17de jaar staat in te treden, is tot Sultan erkend geworden. Voor zijn verscheiden heeft zijn vader eenen regentschaps-raad benoemd, om den jongen souverein in het bewind bij te staan.

Afstammelingen van George III.

Thans zijn er slechts vijf kleinkinderen van Koning George III in het leven, te weten:

De Koningin Victoria, oud 20 jaren.

Prins George van Cumberland, 19.

Prins George van Cambridge, 19.

Prinses Augusta Carolina van Cambridge, 15.

Prinses Mary Adelaide van Cambridge, 4.

De overledene kinderen van George III, zijn:

Prieses Augusta Sophia, 69.

Prinses Elisabeth (van Hessen-Hamburg), 68.

Hertog van Cumberland, Koning van Hanover, 67.

Hertog van Sussex, 65.

Hertog van Cambridge, 64.

Prinses Mary (Hertogin van Gloucester), 61.

Prinses Sophia, 60.

Mengelingen.

Verkooping in de Tuileriën.

Onlangs zijn er te Parijs zeven duizend flesschen fijne wijnen verkocht, die tot den bijzonderen kelder van Karel den Tiende behoorden, Deze verkooping bood een zonderling schouwspel aan. Er waren lieden uit allerlei standen der maatschappij tegenwoordig. Men zag regters en militairen, advocaten en bankiers, voorname personen en burgerlieden, zelfs handwerksgezellen, die de gelegenheid niet wilden laten ontsnappen, om eens wijn van eenen Koning te proeven. Men verbeeldde zich nu, bij deze kakelbonte verzameling, bij deze levendige kontrasten, bij deze mengeling van allerlei menschen, die in den gewonen loop van het leven zich nimmer in elkanders gezelschap bevinden, — nog de gelaatstrekken der drinkers, die dan eens rood en levendig, dan eens bleek en koel zien, — het klokken der flesschen, den geur van den wijn, het getier der woelende menigte, de met eene schorre stem uitgeroepene *bon-mots* der uitroepers, het gedruisch van de bedienden, de klaagtoonen van den keldermeester en de stem van den vendumeester, die al dit geraas nog overschreeuwt, — en men heeft een tooneel, de pen van Hoffman waardig.

En welk eene stof tot zedekundige opmerkingen levert de verkooping van eenen koninklijken wijnkelder niet op! Die Tokayer is een geschenk van den Keizer van Oostenrijk aan Napoleon, toen hij meester van Weenen was. Deze Constantiawijn in kleine flesschen met lange halzen, was vóór vijftig jaren in den kelder van den Stadhouder. Napoleon verkreeg ze door het regt van overwinning, Lodewijk de Achttiende door het regt van wettigheid (*legitimiteit*), en Karel de Tiende door het regt van opvolging. Thans zijn zij toegewezen aan eenen advocaat, aan eenen bankier. Dit is insgelijks het geval met de oude St. Ubes, gegeven in den tijd van het traktaat van Badajoz, door de Koningin van Portugal, de moeder van Dom Miguel, aan Lucien Bonaparte, Ambassadeur van de Fransche Republiek. Ziedaar de laatste overblijfselen van den kelder der Tuilerien. Twee halve flesschen, als door een wonderwerk ontsnapt aan de dorstige kelen van de overwinnaars van Julij, bevatten muskaatwijn van Syracuse, Zij dagteekenen van het jaar 1750 uit de dagen van Madame de Pompadour. Bestemd om den ouderdom van Lodewijk den Vijftiende te verlevendigen, zullen zij, na zoo vele regeringen en omwentelingen, nu mogelijk strekken, om er het een of ander burgerlijk geboortefeest mede te vieren.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het Nederlandsch Tweedeks gekoperd Barkschip Suriname, Kapt. R. van der Meij. — Adres bij J. L. Gellée.

Het Galjootschip Concordia, Kapt. J. H. Witt. — Adres bij Leijsner & Scheffer.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het gekoperd Brikschip Anna en Susanna, Kapt. J. D. Bos. — Adres bij J. G. Fonseca Fz.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjootschip West-Indiën, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Geb. Reijns.

Het nieuw gekoperd Tweedeks Fregatschip Noord Holland, Kapt. H. K. Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Nederlandsch Kofschip de Koophandel, Kapt. C. E. Hoeksma. — Adres bij J. S. Samson. —

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.